

[Hilmar Baunsgaard.]

sig fortjent til denne venlighed meget længe, det erkender jeg. Men hvad var det, jeg sagde det var svært at tage stilling til? Jeg sagde ikke, at det var svært for det radikale venstre at tage stilling til, om alle partier her i folketinget uanset enighed eller uenighed i den trufne beslutning om devaluering burde forsøge på at tage et medansvar over for den lovgivning, som derved bliver nødvendiggjort, for det meddelte jeg at det radikale venstre ville. Det, jeg sagde, var: når man meddeler, at der skal ekstra skatter til, men intet oplyser om, hvordan, hos hvem eller i hvilket omfang man skal opkræve disse ekstra skatter, så er det svært at tage stilling til dem. Jeg sagde, at når der om den omkostningsvirkning, der kommer fra selve devalueringen, intet er oplyst om, hvordan og hvornår man vil træffe foranstaltninger, så er det svært at tage stilling til det. Det ærede medlems intelligens er oppe i en sådan størrelsesorden, at han har meget let ved at forstå det, og så har det ærede medlem slet ikke nødig at forsøge på at komme uden om ved at snakke om noget andet. Det er slet ikke nødvendigt.

Må jeg sige til statsministeren, at jeg synes, statsministeren benyttede sig af en fremgangsmåde, som allerede Kumbel har gjort opmærksom på at nogle somme tider betjener sig af. Det er den, Kumbel beskriver sådan: „Man dutter folk en mening på, hvis galskab alle kan forstå“ — og så argumenterer man ud fra den. Det var ikke klogt, statsminister! Der var jo ingen, der sagde dét — jeg lyttede meget opmærksomt, og så vidt jeg kunne høre, dristede ikke engang det ærede medlem hr. Poul Møller sig til at sige det, som statsministeren brugte hele sin argumentation til at angribe: at man skulle kunne lade den engelske devaluering passere helt uden nogen beslutninger i Danmark. Der var faktisk mig bekendt ikke én af talerne i dag, der overhovedet så meget som antydede denne muligheds eksistens, og jeg er enig med regeringen i, at den eksisterer ikke. Derfor skal man heller ikke forsøge på at skabe en fornemmelse af det; men, statsminister, man skal heller ikke angribe folk for at have den mening, når ingen har givet udtryk for den. Og det var jo i virkelig-

heden kun det svar, vi fik fra statsministeren.

Jeg må sige til den højtærede statsminister, som jeg har sagt det til hr. Per Hækkerup, at vi har i det radikale venstre den indstilling, at det skridt, der er besluttet af regeringen, under alle omstændigheder nødvendiggør nogle ledsagende beslutninger. Vi erkender, at dette er nødvendigt, og vi er parat til at tage medansvar for sådanne beslutninger i det omfang, vi mener de trækker i den rigtige retning, men betinget af at der er skabt os mulighed for at bedømme dem i sammenhæng, så der ikke kun bliver truffet beslutninger på ét område, hvorved i virkeligheden den samlede virkning bliver skæv.

Vi er parat til det, fordi denne beslutning er truffet, den må vi tage som en økonomisk realitet, og så mener jeg, vi alle her i folketinget står med et medansvar for at løse de problemer, der kommer, og det er jo problemer, der er påført os først og fremmest udefra. Vi står i en situation, hvor man ikke skal til først og fremmest at lave en ansvarsfordeling indadtil, for det er noget, der er påført os udefra, og så er vi sådan indstillet, at vi mener, vi må være parat til at løse problemerne i fællesskab.

Niels Westerby: Jeg lagde mærke til, at hr. Poul Møller indledte sit første indlæg med med formfuldendt elegance at takke statsministeren for hans redegørelse. Det burde jeg jo også have gjort, og jeg vil da gerne give en lille undskyldning for, at jeg ikke gjorde det. Når jeg ikke gjorde det, var det, fordi jeg har den erfaring, at fantasien er stor i dette hus, og jeg forestillede mig, at hvis jeg faktisk gjorde, hvad kun almindelig høflighed bød mig, ville der nok være nogen, der straks begyndte af filosofere over, om statsministeren nu gav et tilbud til LC om at træde ind i regeringen, og hvordan det nu ville gå med den slags ting. Lad mig da benytte lejligheden til at understrege, at der aldrig har foreligget et sådant tilbud fra regeringens eller fra statsministerens side, og hvis et sådant tilbud forelå, ville vi sige nej tak.

Men altså, jeg har lagt mærke til, at fra regeringens side har vi ikke rigtig kunnet få noget svar på de ting, som vi gerne ville have uddybet. Vi har ikke kunnet få oplyst,